

boernes Raadighed, ligesom de Efterretninger, der høves om Strandinger, som i Mand's Minde ere indtrufne paa de som farlige for Mennekeliv udpegede Kyster ved Læsø, Anholt, Grenaa, Rørvig, Gjedserodde, Christiansø samt Derne ved Vestkysten af Nørre-Jylland og Slesvig, ialtsald ikke vide om noget Tab af Mennekeliv, som ved Tilstedeværelsen af de kunstige Redningsapparater kunde have været forebygget.

I foranførte Henseende gjør dog Kysterne af Bornholm en Undtagelse idet saavel den klippesulde Strand paa Dens Nord- og Nordvestkyst som de langt udflydende Sandrev paa Syd- og Sydvestsiden ofte medføre en Livsfare, der kræver den hurtigste Hjælp og andre Redningsmidler end de almindelige. I Betragtning heraf er det foreslaaet at anbringe Raaketapparater i Allinge, Gudhjem og Svanke, hvor Kysterne ere klippesulde, og Dybet gaaer langt ind under Landet, hvoraf følger, at Skibbruddene foresalde nær Land, i hvilket Tilfælde Raaketapparatet alene er tilstrækkeligt til Redning.

Paa Sydvestkysten af Bornholm findes Flyvesand, som danner Rev ud fra Land i længere Afstand, hvor Raaketapparatet alene ikke vil være tilstrækkeligt; med Hensyn hertil er foreslaaet en fuldstændig Station ved Snogebæk, forsynet med Redningsbaad og Raaketapparat.

Foruden de nævnte Punkter paa Bornholm findes ved Rønne langt udgaaende Rev, hvor Fartøishjælp bliver fornøden i Strandings-tilfælde; dog da Rønne er i Besiddelse af gode Fartøier, som i de allerfleste Tilfælde kunne komme ud af Havnen, saa er det formeent, at Redningsbaad der vilde være overflødig, hvorimod et Raaketapparat her maatte anbringes.

En Følge af Nordost- og Vestkystens eiendommelige Beskaffenhed paa Bornholm er, at Forlisene stee pludselige, og at Skibene, kort Tid efterat de ere støtte, slaaes i Stykker; det har derfor været en Nødvendighed, saameget mere som Beiene langs Stranden ere flette, at Redningsstationerne anbragtes i Nærheden af hinanden, naar Hjælpen i Strandings-tilfælde ikke skulde komme for sildigt.

Udvalget, som finder, at foranførte Redningsstationer ere vel valgte, skal ifkun herved

bemærke, at om det vel ikke er saa paatrængende som andre Steder at forsyne Rønne med Redningsbaad, saa formener man dog at burde henlede Opmærksomheden paa, at dersteds er foresalden livsfarlig Skibbrud, og at det i alt Fald fortjente Undersøgelse, om de Baade, der foresindes, kunde forsynes med lufttætte Kasser, og muligt med flere andre Requisitioner, — saasom Trodser, Korkbæller m. m. —

Efter at have fremsat foranførte almindelige Bemærkninger om Redningsvæsenets Indretning paa de danske Kyster, gaaer Udvalget over til at omtale de Endringsforslag, det anseer fornødne ved de enkelte Paragrapher.

ad § 1.

Da denne Paragraph alene nævner Nørre-Jyllands Kyster, maatte den gives en Tilføining om, at Bornholms Kyster derunder ere indbefattede.

ad § 2.

I denne Paragraph bliver at optage Redningsstationerne paa Bornholm, saavel den, som skal forsynes med Redningsbaad og Raaketapparat, som de Stationer, der skulle forsynes med Raaketapparat alene.

ad § 3.

Naar det her er foreslaaet, at den hidtil constituerede Bestyrer skal udnævnes af Kongen med en aarlig Gage af 800 Rbd., saa har Udvalget Intet derimod at erindre, saaledes som Forholdene fortiden ere. Men da der muligens i Fremtiden, naar denne Post blev vacant, kunde være Anledning til, enten at dele dette vidtudstrakte Distrikt imellem flere Bestyrere, eller ogsaa at forbinde disses Functioner med andre Embeder, saa skal man indstille, at ved indtrædende Vacance dette nærmere bliver at afgjøre.

Paa Bornholm maatte ligeledes ansættes en Bestyrer; da Forretningerne der ere af saa meget mindre Omfang, formenes en Gage af 150 Rbd. aarlig at være passende, ligesom man ogsaa anseer det rettest, at denne Bestillingsmand ikke fast udnævnes af Kongen, men foreløbigen ansættes af Ministeriet.

For begge Bestyrere antager man, i Lighed med de Bestemmelser, som i den senere Tid ere vedtagne for andre Embedsmænd, at 2 Rbd. dagligt i Diæter for Tjenestereiser, foruden 4